

Energia divină

Energia divină

„Fac un singur lucru!" (Filipeni 3.14)

Omul care nu are decît un scop în vedere este un om energic. Singura țintă a unui creștin este Domnul Isus Hristos.

Devotamentul nostru este dorit de Dumnezeu. Pretutindeni, dragostea pentru suflete, care să ne împingă spre a le căuta cu zel, tinde să slăbească. Se poate pierde prima dragoste pentru lucrare, continuînd totuși să lucrăm. Să dea Dumnezeu să se reaprindă în noi această energie a dragostei!

Este sigur că bogații nu intră niciodată în Biserica lui Dumnezeu, fără a mări încercările și greutățile. Veți întâlni bogați care fac parte din bunurile lor și altora, pentru a le ușura sărăcia și acesta este un lucru foarte prețios; dar pretutindeni unde bogățiile păstrează caracterul lor neschimbat, ele slăbesc puterea Bisericii lui Dumnezeu.

Acolo unde se află energia Duhului este lumină și un ochi clar, care ne face capabili să recunoaștem că numai Domnul Hristos are preț și că tot restul nu prețuiește nimic; aceasta este ceea ce curățește inima celui răscumpărat.

Avem nevoie să fim îmbogățiti, altfel energia spirituală nu se menține. Nu progresul în cunoștință aduce acest rezultat; ceea ce are importanță este să rămînem lîngă Dumnezeu. Acolo dragostea, dragostea Sa lucrînd în inimile noastre, se menține și se dezvoltă.

Căutîndu-L cu ardoare pe Domnul și Harul Său, puterea divină va lucra pentru a ne elibera și a ne face să găsim desfătarea în Domnul Hristos.

Domnul Hristos ne este prezentat în slavă, ca Cel care produce în noi energie pentru a ne face asemenea cu ce este El, potrivit acestei slave. Din contră, cînd este vorba de a întreține viața lăuntrică și a forma caracterul de credincios, trebuie să ne hrănim cu un Hristos umilit. Acesta este, în parte, subiectul capitolelor 2 și 3 ale Epistolei către Filipeni. În primul din aceste capitole este vorba de viața ascunsă și de caracterul Domnului Hristos coborît pe pămînt; al doilea ne arată un Hristos Slăvit, ținta spre care alergăm.

Încercări și pericole venite de afară, neliniști fără încetare provenind din interior, unite cu un curaj care nu dă înapoi din fața nici unui pericol, cu o dragoste pentru sărmanii păcătoși și pentru adunare, o dragoste pe care nimic nu o potolește, acesta este tabloul vieții apostolului, pe care îl găsim în 2 Corinteni 11.23-33, viață de un devotament așa de deplin, încît atinge inima cea mai puțin sensibilă. Acest exemplu ne face să simțim egoismul nostru și ne îndeamnă să îngenunchem înaintea Aceluia care era izvorul dător de viață al devotamentului acestui scump apostol și a cărui slavă îi inspiră acest devotament.

Inimile noastre știu ce înseamnă să lase în urmă lucrurile de pe pămînt și să recunoască valoarea și perfecțiunea Domnului Hristos; dar iată un lucru de nimic care este înfățișat ochilor și care se leagă de noi. Ne interesăm noi atunci mai mult de acest lucru de nimic, care va dispărea, decît de toate realitățile stabile care sînt în Domnul Isus Hristos?

Dumnezeu produce în noi dorințe pe care nimic altceva, decît slava, nu poate să le satisfacă. Duhul Sfînt ne dă putere ca să intrăm chiar de acum în stăpînirea acestor lucruri. Aceasta arată pentru noi însemnătatea de a rămîne în această stare: „Tot ce este vrednic de iubit, orice faptă bună și orice laudă, acestea să vă însușelească!" (Filipeni 4.8). Ce bucurie ar umple inima, dacă ar fi așa! Ce creștere în cunoștința și desăvîrșirea Domnului Isus Hristos, dacă am fi obișnuiți să fim acolo unde rămîne Dumnezeu! Secretul unui progres real este ALIPIREA PERSONALĂ DE DOMNUL HRISTOS ÎNSUSI